

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3730/2020
18.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Бијелица адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., ради утврђења својине у ванбрачној заједници, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 182/20 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној 18.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 182/20 од 12.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 182/20 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 434/17 од 31.10.2019. године, у првом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је сувласник са 1/3 дела непокретности уписаних у лист непокретности број ... КО ..., ближе описаних у том ставу изреке и да се обавезу тужени да трпе да се тужилца у јавним књигама упише као сувласник истих са 1/3 дела. У другом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је сувласник са 1/3 дела на ауто дизалици и шлеп приколици. У трећем ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се солидарно обавезу тужени да јој исплате, на име доприноса у стицању породичној заједници на непокретностима, износ од 1.211.680,00 динара и на име доприноса у стицању породичној заједници на покретним стварима, износ од 191.100,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. У четвртном ставу изреке одбачен је као непотпун захтев тужилце за ослобађање од плаћања судских такси на тужбу и пресуду. У петом ставу изреке обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 303.837,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко тог износа до износа од 484.525,00 динара као и за камату од пресуђења до извршности, захтев тужених је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 182/20 од 12.03.2020. године, жалба тужилце је делимично усвојена па је првостепена пресуда у делу којим је одбачен

захтев тужиље да се ослободи плаћања судских такси као непотпун укинут (став 4. изреке) и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је жалба тужиље у преосталом делу одбијена, и првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев, као и делу одлуке о трошковима парничног поступка (ставови 1, 2. и 5. изреке) потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев за утврђивање права својине тужиље по основу стицања у ванбрачној заједници. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је побијана другостепена пресуда у складу са постојећом судском праксом и правним схватањима у погледу постојања породичне заједнице и стицања имовине у истој. При том је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања у ванбрачној заједници поднета је 24.02.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.402.780,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић